

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola CXXV. Gregorii Papae I. Ad Clavdivm In Hispaniis. Ei familiariter
regibus Gothorum vso Cyriacum monachum commendat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

troire postea mereantur. Vnde licet hoc diligere, & in hoc
 vose esse confidamus intentos: verumtamen quia pater-
 num alloquium aliquid bonis mentibus semper addit, hor-
 tamur vt quoties congruum iuuandi tempus adstiterit,
 nequaquam quod operandum vobis est differatis. Nam
 qui fratrem luctu releuat, oppressum erigit, mœrentem
 consolatur, ab illo sibi retribui, cui totum impendit, non
 dubitet, quia ait: *Quod vni ex minimis istis fecistis, mihi fecistis.* *Matth. 25.*
 Quia igitur Hilarius praesentium portitor, pro eo quod
 frustra contra se quorundam perhibet inimicitias exarsis-
 se, vestrae se tuitioni nostra petiit epistola commendari,
 certus quod patrocinantibus vobis cuiusquam contra ra-
 tionem aduersitas ei nocere non valeat; idcirco paterno
 gloriam vestram salutantes affectu, petimus vt fauoris ve-
 stri gratia muniatur, & quod ceteris iusta petentibus in-
 dulgetis, huic quoque pro nostra intercessione largius im-
 pendatis; atque eum contra æquitatem opprimi non sin-
 tis, sed manum illi auxilii, vbi rationis ordo vocauerit,
 porrigatis; quatenus mercedem gloriae vestrae & ipse in
 vobis quod omnino arduae quaesivit inueniat, & vos affli-
 cto & humiliter supplicanti videamini, quod valde glo-
 riosum est, subuenisse.

EPISTOLA CXXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD CLAUDIVM IN HISPANIIS.

Ei familiariter regibus Gothorum vso Cyriacum mona-
 chum commendat.

Gregorius Claudio in Hispaniis.

QVIA vnguenti more bonorum fragrat opinio vestrae
 gloriae, de occidentibus partibus hucusque odor te-
 tendit. Cuius profecto auræ suauitate resperfus, multum,
 fateor, quem nesciebam dilexi, atque intra sinum cordis a-
 moris manu te rapui; nec iam eum nesciens diligebam, cu-
 ius bona cognoueram. Qui enim mihi magna intentione
 notus, sed corporis visione manet incognitus, de eo pro-
 cul dubio veraciter dicere possum, quia personam illius
 scio, sed domum nescio. Magna autem vestrae laudis da-
 tur assertio, quod excellenti Gothorum regi vestra gloria

Prom. 4.

sedulo adhærere perhibetur; quia dum malis boni semper displiceant, bonos vos esse certum est, qui bono placuistis. Propterea debitum salutationis alloquium soluens, opto vos in his quæ cœpistis exerceri, ut in vobis compleatur veridica Salomonis illa sententia quæ ait: *Iustorum semita quasi lux splendens procedit, & crescit usque ad perfectum diem.* Nunc enim cum lux nobis veritatis infulget, cum sese regni cælestis suauitas mentibus aperit, iam quidem dies est, sed adhuc perfectus non est. Tunc autem dies perfectus erit, quando iam quidquam de nocte peccati in mente nostra non erit. Vos autem usque ad perfectum diem crescite; ut quousque patria æterna videatur, bonorum hic operum augmenta dilatentur, quatenus tanto post in retributione maior sit fructus muneris, quanto nunc studium creuerit laboris. Propterea dilectissimum filium nostrum Cyriacum monasterii nostri patrem vestræ gloriæ commendamus, ut peractis quæ ei iniuncta sunt nulla illum remeandi mora præpediat. Omnipotens Deus cælestis vos brachii protectione tueatur, & nunc gloriosos inter homines, & post longa annorum curricula inter angelos esse concedat.

EPISTOLA CXXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD LEANDRVM EPISCOPVM HISPALENSEM.

De laude caritatis. De onere suæ prælationis. De pallio ad sacra tantum Missarum solennia transmissio.

Gregorius Leandro episcopo Hispalensi.

SANCTITATIS tuæ suscepi epistolam, solius caritatis scalamo scriptam. Ex corde enim lingua tinxerat quod in chartæ pagina refundebat. Boni autem sapientesque viri cum legeretur adfuerunt, quorum statim viscera in compunctione commota sunt. Cœpit quisque amoris manu in suo corde te rapere; quia in illa epistola tuæ mentis dulcedinem non erat audire, sed cernere. Accendebantur & mirabantur singuli, atque ipse ignis audientium demonstrabat qui fuerit ardor dicentis. Nisi enim prius in se faces ardeant, alium non succendunt. Ibi ergo vidimus, quanta
cari-